

## عنوان مقاله:

بررسی رابطه رکود دانش با یادگیری و نوآوری سازمانی. مطالعه موردی: مراکز بهداشتی درمانی استان مازندران

## محل انتشار:

اولین کنفرانس اقتصاد و مدیریت کاربردی با رویکرد ملی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

مرتضی قاسمی دریاکناری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت فناوری اطلاعات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

محمدرضا بابایی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

محمدحسین سلطانی کجوری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی، دانشگاه پیام نور

## خلاصه مقاله:

امروزه محیط رقابتی جهان، مدیریت دانش را بعنوان ابزاری توانمند جهت حفظ موقعیت رقابتی و مدیریت نوآوری و عامل کلیدی برای بقا در سازمان ها کرده است. نوآوری ها عصاره و نتیجه مدیریت دانش اند. در مواجهه با محیط متغیر، نوآوری ها سازمان را به انعطاف پذیری در برابر تغییر مجهز می کند و کلید بقا و موفقیت اند. این امر اهمیت نوآوری در مدیریت دانش را آشکار می سازد و بیان می کند که سازمان ها باید در راستای جلوگیری از رکود دانش سازمانی تلاش کنند. زیرا رکود دانش سازمانی می تواند یادگیری سازمانی را محدود کند و از این طریق نوآوری سازمانی را کاهش دهد. تحقیق حاضر با هدف مطالعه و بررسی متون علمی، ادبیات تحقیق در زمینه رکود دانش، یادگیری و نوآوری سازمانی جامعه 172 نفری پرسنل مراکز بهداشتی درمانی استان مازندران انجام شد. به منظور گردآوری داده ها از پرسشنامه 56 سوالی استفاده شد. به منظور تجزیه تحلیل داده ها از نرم افزارهای Spss, Lisrel به کمک آزمون های آلفای کرونباخ و مدل معادلات ساختاری انجام شد. نتایج تحقیق نشان داد که پرسشنامه تحقیق با ضریب پایایی 0.75 مور تایید قرار گرفت و رکود دانش، اثر منفی بر یادگیری و نوآوری سازمانی دارد.

## کلمات کلیدی:

رکود دانش، یادگیری سازمانی، نوآوری سازمانی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/290053>

